

Dia del Patr

Grans catàstrofe

Intervenció a Eduard Tod

Caravana solidària al Senega

FAHRENHEIT 451

REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

Númer
Maig 20

Ajuntament de Barcelona

Número 4
Maig 2002

EDITA
Ajuntament de Barcelona

COORDINACIÓ
Comunicació i Qualitat
Sector de Via Pública

CONSELL DE REDACCIÓ

Joan Bartra, Joan Pedreny,
Josep Barjuan, Leo García,
Montse Radresa, Màrius Comorera,
Eva Llorach.

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO

Joan Pedreny, Jordi Secall,
Miquel Àngel Fuente, Jaume Bonjoch,
Ricard Cervantes, Montse Radresa,
Màrius Comorera, Pilar Pulgar,
Joan Antoni Carrera, Anselm Andrés,
Josep M. Quintilla, David Zapater.

DISSENY GRÀFIC
i COORDINACIÓ EDITORIAL

nt salut
comunicació

FOTOGRAFIA

Ricard Cervantes, Joaquim Pol.

Tiratge: 1.500 exemplars
Dipòsit Legal: B 33873-2001

ÍNDEX

4 Editorial

5 En record de...

6 Actualitat

Dia del Patró

10 Prevenció

El canvi normatiu
Divisió de Prevenció

12 Grans catàstrofes

Austràlia
Perú
Congo
Nigèria

14 Novetats

Materials i equipament
Jaqueta i pantalons
Autoescala E-16

16 La nostra ciutat

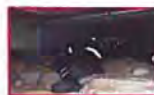

Any Gaudí 2002 - agenda

18 Imatges de la història

20 Serveis destacats

Explosió carrer
Eduard Toda
Divisió d'Operacions

24 Cau del jubilat

Properes sortides
familiars

26 Cooperació i solidaritat

Caravana solidària
Senegal 2001

28 Activitats ACE

Setmana blanca
Jocs de policies
i bombers

30 Ciutadans amb resposta

Josep M. Jordán

32 Flamarades

34 Humor per David Zapater

FAHRENHEIT 451

Editorial

45 bombers més

Amb la convocatòria de trenta noves places, a les que se n'hauran d'afegir quinze més que sortiran properament, la plantilla del SPEIS es veurà reforçada amb 45 nous professionals. Gairebé 400 persones s'han presentat a les oposicions, la qual cosa demostra l'interès per formar part d'un col·lectiu professional que simbolitza com pocs la vocació de servei a la ciutadania.

Després de 10 anys sense incorporar nous bombers -les darreres oposicions es van celebrar l'any 1991- i de la llarga reivindicació d'aquests a l'Ajuntament de Barcelona perquè aquest accedís a augmentar els recursos humans del SPEIS, els 45 nous companys, que contribuiran positivament al rejuveniment de la plantilla, són sense dubte un motiu de celebració per a tots.

El rejuveniment de la plantilla de Bombers de Barcelona és un dels objectius més importants de cara als pròxims anys. Per tal d'assolir-lo, es fa necessari projectar cap al futur les decisions actuals, de tal manera que els desequilibris de la piràmide d'edats del col·lectiu es vagin corregint progressivament. No hem d'oblidar, a més, que per a actuar correctament en una matèria tan delicada com aquesta és imprescindible tenir en compte la vida activa mitjana d'aquests professionals.

La intenció de l'Ajuntament és continuar en aquesta línia i garantir l'estabilització de la plantilla, evitant les oscil·lacions en els ingressos que tant perjudiquen l'homogeneïtat, la reposició i el correcte reclutament del personal. D'aquesta manera, la ciutat podrà sentir-se encara més segura i afrontar amb més garanties els reptes i les necessitats del futur.

www.bcn.es/bombers

En record de...

El hombre de la sonrisa sabia

Quiero en primer lugar, parafraseando a Orson Welles, decir que "...nada podrá compararse nunca a la grandeza..." de Pere Nadal. Y también quiero decir con William Blake que "la profundidad de sus silencios (los de Pere) sólo es comparable a la intensidad de su necesidad de compartir y a su sentido prodigioso de la amistad"

Pere Nadal siempre me pareció, por su intensidad como persona, un héroe shakespeariano. Pero no el héroe a veces estirado y solemne que suele encarnar el protagonista. Me recordaba más bien a uno de esos grandes e imprescindibles secundarios a lo John Gielgud, de definición a la vez difuminada y rotunda,

cuyos silencios, como en los personajes del gran dramaturgo, inundaron de luminosa y sonora expresividad el gran teatro de nuestras vidas. Pere fue un hombre de flema imperturbable, tan *gentleman* y tan perfecto caballero que era capaz de llenar con su imponente presencia las vidas de las personas que le rodeaban, de esas personas que le quisieron de una forma admirativa e incondicional. Decir que, como bombero, era tan bueno como el mejor profesional no es añadir nada que sea desconocido. Es simplemente una obviedad.

Pero no ha sido sólo su enorme y generosa humanidad lo que me ha movido a escribir estas palabras. Ha sido, sobre todo, su especial manera de interpretar la sonrisa. Una forma de sonreír tan mágica y tan maravillosamente espontánea que transmitía, además de tranquilidad y ecuanimidad, mucho amor y mayor felicidad para las personas que tuvimos el privilegio de conocerle y quererle.

Una sonrisa de imposible definición para la que no se me ocurre otra palabra mas adecuada que la de sabia, porque estoy convencido que era la manifestación de su profunda sabiduría, a la vez que de su infinita sencillez.

Posiblemente esa sonrisa maravillosa -la forma mas perfecta que yo haya conocido de plasmar la bondad humana- era también la expresión más patente de su generosa personalidad, de su inequívoca sinceridad y de su tolerancia exquisita. Que esa sonrisa, un privilegio de la naturaleza creada para una criatura irrepetible, sea el mejor recuerdo para quienes le conocimos, le admiramos y le quisimos.

Blas Alascio

El divendres, dia 8 de març, Bombers va celebrar la festivitat del seu patró, Sant Joan de Déu. L'acte va servir també com diada de reconeixement als seus membres, tant els que estan en actiu com als jubilats.

La jornada va ser presidida per l'alcalde, Joan Clos, la regidora de Seguretat i Mobilitat, Carme San Miguel, el gerent, Blas Alascio, i el director de Bombers, Antoni Pallarès i va comptar amb la participació, a banda de la de represen-

dia del patró

Sant Joan de Déu

Joan Clos presideix el Dia del patró

tants del SPEIS, de delegats del Port de Barcelona, Intendència de Guàrdia Urbana, Protecció Civil, Servei de Prevenció de la Generalitat de Catalunya, Policia Nacional i Mossos d'Esquadra, entre d'altres.

En l'acte es van lliurar medalles d'argent als bombers que complien 25 anys de servei ininterromput, com a distinció pública a l'eficàcia en el servei i en l'acompliment del seu deure. També es va lliurar una reproducció en miniatura de la Genoveva a 22 bombers jubilats com a signe d'identificació i perti-

nença al servei i com a motiu de reconeixement a la seva dedicació i trajectòria laboral.

Els nens també van tenir protagonisme dins el dia del patró. Alumnes del CEIP Barrufet de Sants van exposar un mural sobre els materials i les funcions dels bombers. El SPEIS, que durant aquest any passat ha desen-

volupat una tasca educativa de formació i sensibilització a prop de 6.000 alumnes, va voler reconèixer l'esforç dels infants amb un diploma que els acredita com "amic/amiga dels bombers".

Per últim, es va fer pública l'adquisició d'un nou vehicle d'intervenció, el J-15, un portacontenidors que incorpora un contenidor especial NBQ, una ploma i una caixa de càrregues que li confereix una gran polivalència i que permetrà la reducció i anul·lació d'abocaments perillosos, així com una reducció de l'impacte ambiental.

FAHRENHEIT 451

Sant Joan de Déu

Sant Joan de Déu neix a Montemós-o-Novo, un poble de Portugal, el 8 de març de 1945 on és batejat amb el nom de João Cidade Duarte i mor 55 anys més tard a Granada el mateix dia de l'any 1550, víctima d'una pulmonia, després de llençar-se al riu per salvar un company.

Home de molts oficis, a l'edat de 40 anys es troba a Granada on hi té una llibreria. Allà coincideix amb Sant Joan d'Àvila i commogut pels seus sermons comença a realitzar penitències públiques, que són

considerades per les autoritats d'aquella època com a manifestacions de la pèrdua de les seves facultats mentals. Per aquest motiu és ingressat a un hospital per malalts psiquiàtrics.

Durant la seva estada en aquest centre coneix el nefast tracte que reben els interns i, a partir d'aquest moment, consagra la seva vida a la cura dels malalts i a la millora de les institucions que els acullen. Amb les almoines que recollecta construeix un hospital a Granada, amb ell col·laboren moltes perso-

nes que constituïran l'Ordre dels Germans Hospitalaris o de la Caritat.

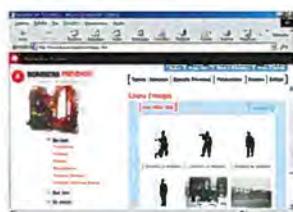
La seva vida està plena d'episodis memorables, un d'ells transcorre el dia que es proclama un incendi al seu hospital i Joan de Déu, entre les flames i sense patir cap cremada, treu un a un els seus malalts i no content amb això segueix fins que també ha salvat els seus jaços.

Per tot això Sant Joan de Déu és nomenat Patró dels malalts, infermers, hospitals i bombers, així com Co-Patró de la ciutat de Granada.

Presentació de nous productes de comunicació

Durant l'acte, la regidora de Seguretat i Mobilitat, Carme San Miguel, va presentar la nova web de Bombers de Barcelona, convidant a tothom "a navegar-hi".

La nova web (www.bcn.es/bombers) incorpora informació referida als serveis i actuacions del SPEIS, consells de prevenció, ubicació dels parcs, així com l'edició electrònica de Fahrenheit 451. Una de les pàgines més atractives

que es poden consultar és la Galeria d'imatges, un recorregut visual per la història de bombers que inclou, entre d'altres, instantànies recollides dins el llibre Imatges i records dels Bombers de Barcelona que va ser repartit a 22 companys jubilats en reconeixement a la seva trajectòria laboral.

Aquesta publicació, impulsada per l'editorial Viena amb col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona serà repartida properament a tots els bombers.

A contrafoc:

Era el "Día del Patrón". El Patio de Maniobras y la Sala de Útiles del Parque de la calle Provenza se habían llenado, como cada año, de un singular y heterogéneo colectivo. Momentos antes, el pater había oficiado, también como cada año, la ofrenda floral en el monumento. El pater es un hombre de extraordinaria valía, que sabe buscar perfectamente un exquisito equilibrio entre el ejercicio de su ministerio y la "manía" de las autoridades de no hacer ceremonias religiosas en edificios laicos. "Cada cosa en su sitio", parece que le había comentado el gerente en alguna ocasión. Pero era el día del Patrón y eso hace que las cosas sean algo diferentes.

Digo, pues, que en el patio del parque de Provenza se había congregado mucha gente: bomberos de paisano, familiares, mandos, jefes, ex-jefes, autoridades, invitados, periodistas, niños y un largo etcétera. Por primera vez desde hacía algún tiempo el ambiente era distendido y por ello se prestaba a conversar sobre los temas más diversos. Se comentaba, por ejemplo, en un corrillo, en el cual por cierto no había ningún bombero, que en este colectivo están todos un poco locos porque, de no ser así, se dedicarían a otros trabajos de menos riesgo.

En ese mismo corrillo, un periodista replicaba a un invitado que,

aunque manifestando el reconocimiento al mérito de los bomberos por su tarea, afirmaba que lo que les impulsaba a ejercer su oficio era más una cuestión de comodidad. El diálogo sucedió más o menos de la siguiente manera:

- Estás completamente equivocado -dijo el periodista. Estos tíos son la hostia. Son capaces de meterse allí donde nadie se atrevería a entrar para salvar una vida. Eso no se paga con dinero. Eso tiene un componente emocional y de generosidad que eres incapaz de comprender.

- De acuerdo -contestó el interlocutor- pero también es cierto que tienen unas condiciones de trabajo como ningún otro oficio.

- Eso que dices es muy mezquino. Tendrías que haber visto, como he visto yo, algunas actuaciones y entonces podrías entenderlo. Cuando no se sabe de algo, lo mejor es callarse -concluyó el periodista bastante enfadado.

Cesaron momentáneamente las conversaciones ya que sobre la tarima instalada en la Sala de Útiles, Joan Clos, alcalde de Barcelona, hacía entrega de las Genovevas a los bomberos que se habían jubilado en el último año. Las caras de aquellos hombres,

después de más de cuarenta años en servicio activo, eran como un libro abierto. En sus rostros se adivinaba un sentimiento contradictorio, más cercano a la pena que al júbilo. Qué grandeza y, a la vez, qué sencillez más maravillosa y envidiable. No se les veía contentos, como a otros colectivos cuando se jubilan. No, no estaban contentos. Ni mucho ni poco, nada. Para un bombero, ya sea mando o bombero raso, la retirada de la vida activa es como una condena. Es cierto que después de más de cuarenta años de servicio lo que puede apetecerle a cualquiera es descansar, pero ¿quién dijo que los bomberos quieran descansar?

Cuando se tiene la suerte de amar tu oficio tanto como lo aman los bomberos, la jubilación supone la muerte de tu ilusión más querida. Y eso es muy duro. Casi más duro que entrar en el fuego.

La parte simpática del acto la protagonizaron los niños de la Escuela Els Barrufets al recoger unos diplomas a manos de las autoridades. Era el contraste entre la emotividad de la entrega de las Genovevas y la ingenua alegría de los escolares.

Por el patio había, como dije antes, gente muy diversa, pero, sobre todo, policías, guardias urbanos, agentes de protección civil y de

FAHRENHEIT 451

día del patrón

emergencia, y sanitarios. Casi todos los que, conjuntamente con los bomberos, pueden verse afeitados hasta la extenuación en una situación de emergencia como la que ocurrió en la calle Eduard Toda. El tesón de los bomberos había permitido rescatar una persona con vida. Eso justificaba las agotadoras horas sacando los escombros con paciencia y delicadeza. De eso y de otras cosas se seguía hablando entre los grupos que se iban formando después de la ceremonia, el aperitivo era el momento idóneo para continuar la conversación distendida. Algunos familiares, bomberos e invitados querían fotografiarse con el alcalde, atento a las explicaciones sobre el nuevo vehículo de intervención J-15 estrenado con motivo del Patrón y a las demandas de líderes sindicales.

La regidora Carmen San Miguel hablaba de la excelente Web que también se inauguraba. Una herramienta que será muy útil para extender la cultura de la prevención al conjunto de los ciudadanos y especialmente a los niños.

En uno de los grupos, un policía comentaba la huelga de celo del colectivo de los policías nacionales. Manifestaba que les entendía, pero que los sindicatos "se habían pasado" al hacerla coincidir con la Cumbre de Jefes de Estado y de Gobierno de la

Unión Europea. Y se entró, como era lógico, en polémica -civilizada polémica- sobre el papel de los sindicatos. Nada nuevo porque este es un tema de permanente actualidad. Alguien con conocimiento del tema en el ámbito internacional, habló del papel que, en el futuro, debían jugar los sindicatos como elemento activo ejerciendo su responsabilidad de representación del colectivo de trabajadores como una pieza fundamental en la gestión de las empresas. La conversación siguió así:

- Nada de futuro. En el pasado y en el presente los sindicatos han sido y son ya una pieza fundamental, y de no existir habría que crearlos -comentó otro invitado.

- Siempre con el mismo tema -añadió un bombero jubilado que se había sumado al grupo-. Vengo oyendo esto casi desde que entré en el Cuerpo y puedo decir que las condiciones de trabajo y las herramientas han mejorado, pero también hemos trabajado más aún en la mejora del servicio. No nos han regalado nada.

- Es que no nos tienen que dar nada -concluyó otro. Simplemente lo que nos corresponde, lo que es justo. Y debería establecerse pedir nuestra opinión para según que temas. Más participación.

El aperitivo continuó durante un buen rato. Los asistentes se fueron despidiendo. El alcalde y la regidora tenían que asistir a otro acto. Poco a poco, los grupos se fueron disgregando y las conversaciones residuales de los bomberos activos y jubilados fueron derivando hacia temas más personales.

Los lazos de amistad que se establecen entre los miembros del cuerpo acaban siendo inquebrantables. En este oficio, la solidaridad es lo primero y el colectivo siempre está por encima de cada uno de los individuos que lo forman. Por eso no quieren hablar de las virtudes profesionales o personales de ninguno de los miembros, sino de todo el conjunto.

Se habló también de las nuevas promociones, de esos 45 chavales que todos esperan como agua de mayo, y del nuevo Parc de Llevant. Nueva York estuvo también gravitando todo el tiempo sobre el acto. La memoria de los bomberos muertos en acto de servicio acompañará siempre a los miembros de los diferentes cuerpos de bomberos de todo el mundo y les hará sentirse más fuertes, más unidos y más comprometidos, si cabe, con su profesión. Por cierto, los jubilados, todo un ejemplo para los que se quedan.

Domènech i Renau

Divisió de Prevenció

La Normativa de condicions de protecció contra incendis està patint la metamorfosi més important dels darrers temps. El marc legal, que fins ara ha vetllat pel compliment dels aspectes de prevenció, està canviant a un ritme que farà que, a curt o mig termini, la normativa de referència sigui la que a títol de resum s'exposa en aquestes línies.

El conjunt de fets que envolten el canvi normatiu de tots

productes que s'incorporin de forma permanent a les obres. En la línia d'adequació a la normativa comunitària es va redactar la Llei d'ordenació de l'edificació.

cés de l'edificació, establint les obligacions i responsabilitats de tots els qui intervenen en l'esmentat procés, amb la finalitat de garantir la qualitat de l'edificació mitjançant el compliment dels requisits bàsics de funcionalitat (utilització, accessibilitat i accés als serveis de telecomunicació, audiovisuals i d'informació), de seguretat (estructural, en cas d'incendi i d'utilització) i d'habitabilitat (higiene, salut i protecció del medi

El canvi normatiu

Nova Ordenança de condicions de protecció contra incendis

els aspectes relacionats amb la Prevenció d'incendis són:

- La Unió Europea ha aprovat en els darrers anys tot un seguit de directives en matèria d'harmonització i normalització tècnica de productes. Una d'elles és la Directiva de Productes de la Construcció (DPC) que ha establert bàsicament els requisits essencials que han de satisfer els

- El 6 de maig de l'any 2000 va entrar en vigor la Llei 38/1999 de 5 de novembre, "Llei d'Ordenació de l'Edificació (LOE)", que té com a objectiu regular els aspectes essencials del pro-

ambient, protecció contra el soroll, estalvi energètic, aïllament tèrmic i altres requisits funcionals).

- La mateixa Llei en la seva Disposició Final Segona, autoritza al Govern per a l'aprovació del Codi Tècnic de l'Edificació (CTE), en un termini màxim de 2 anys des de l'entrada en vigor de la Llei, que estableixi les exigències

FAHRENHEIT 451

relatives als requisits bàsics de seguretat i habitabilitat. Fins que no s'aprovi el CTE, seran de compliment obligat les Normes Bàsiques de l'Edificació (NBE CPI 96 i altres...).

- El 30 de gener d'aquest 2002 va entrar en vigor el "Reglament de Seguretat Contra Incendis en Establiments Industrials (RSCIEI)", publicat al Reial Decret 786/2001 de 6 de juliol, que té per objecte establir i definir els requisits que han de complir els establiments i instal·lacions d'ús industrial, per garantir la seva seguretat en cas d'incendi i amb la finalitat d'anul·lar o reduir els danys o pèrdues que l'incendi pugui produir a persones o béns.

- El 27 de febrer de 1998, es va publicar la Llei 3/1998 de la Intervenció Integral de l'Administració Ambiental, que modifica tot el marc del procediment administratiu i de legalització de les activitats. En data 18 de maig de 1999 es va publicar el Decret 136/1999 Reglament General de desplegament de la Llei 3/1998, que estableix una nova classificació d'activitats per annexes i fixa quines d'aquestes activitats hauran de comptar amb l'informe preceptiu de Bombers.

- El 29 de març del 2001 es va aprovar definitivament l'Ordenança municipal d'activitats i d'intervenció integral de l'administració ambiental de Barcelona, que adequa dins l'àmbit del municipi de Barcelona, el

nou procediment de tramitació de llicències, que estableix la Llei 3/1998 abans esmentada. Davant tot aquest panorama de canvis i per tal de mantenir els nivells de seguretat contra incendis i qualitat, que en el seu dia es van establir amb la redacció de l'OM CPI 96 (aprovada per Consell Plenari el 27 de juny de 1997), ara s'està redactant la nova Ordenança de condicions de protecció contra incendis, amb el propòsit abans esmentat i l'objectiu d'omplir els dèficits normatius que en matèria de prevenció d'incen-

dis planteja la normativa vigent. La nova ordenança integrarà un apartat de condicions generals, el règim sancionador i tot un seguit d'annexes que pretenen regular, tal com s'ha dit abans, aquells aspectes que la normativa vigent no regula específicament i que en el nostre municipi plantejen problemàtiques d'interpretació reglamentària.

Els annexes que es proposen són els següents:

1. Edificis de gran alçada (h>50 m)

2. Regulació dels aspectes relacionats amb piro-tècnia (venta, espectacles pirotècnics, etc)

3. Espectacles

4. Rehabilitació

5. Residències assistides

6. Industrial

Properament anirem informant de l'estat de la implantació dels canvis i de com afecten els mateixos als serveis de Bombers.

Després del 11-S...

La imatge de les Torres Bessones de Nova York cremant -i després esfondrant-se- passarà, sense dubte, a ocupar un lloc protagonista en la història de les grans catàstrofes de la humanitat. Milions de persones van assistir atònites i en directe a "l'espectacle". Més enllà de

l'elevat nombre de víctimes, la significació política i la repercussió de l'atemptat ha sigut tan gran, a tots nivells -no podria ser d'una altra manera-, que d'altres sinistres on el foc també ha estat protagonista i ha causat nombroses pèrdues humanes i/o materials, han que-

dat, si comparem el seu impacte mediàtic, en un segon pla. És el cas dels incendis esdevinguts a Austràlia (Sidney), Perú (Lima), Congo (Goma) i Nigèria (Lagos), ocasionats per diferents motius, però amb el denominador comú del patiment i la desgràcia.

grans catàstrofes al m n

Austràlia

FOTOS CEDIDES PER EFE

El dia de Nadal va començar a l'estat australià de Nova Gal·les del Sud un incendi que es va perllongar durant quinze dies i al llarg de 600 quilòmetres de front i que arrasaria més de 560.000 hectàrees de terra, incloent-hi la massiva destrucció del Parc Nacional de Sidney, el segon més antic del món. La ciutat dels darrers Jocs Olímpics d'estiu va patir els efectes del fum calent i de la pluja de cendra a causa de la proximitat de les flames que, finalment, va evitar. El que no es va poder evitar va ser una catàstrofe ecològica de dimensions fins aleshores

desconegudes pels australians, força acostumats i preparats per als incendis i tota mena de catàstrofes naturals. Els orígens del foc, obert en diferents fronts, cal trobar-los en l'acció de més de 20 individus acusats de piromania, i entre els quals s'hi compten una majoria d'adolescents i també un nen de 9 anys. En altres casos, els incendis, que van mobilitzar a un total de 20.000 persones, entre bombers i voluntaris, van obeeir a causes naturals. Els danys materials han estat valorats en més de 70 milions d'euros. Tot i les grans dimensions del foc, no es va produir cap mort.

Perú

Gairebé 300 persones mortes i més de 150 ferits va ser el resultat de l'incendi originat en una zona de Lima coneguda com Mesa Redonda arrel d'una reacció en cadena originada per la demostració d'un venedor d'articles pirotècnics. El foc es va estendre immedia-

tament a cinc galeries comercials on es venien articles inflamables com paper, joguines plàstiques, a més dels ja comentats articles pirotècnics, i va afectar nombrosos immobles de l'entorn. El sinistre va tenir lloc el 29 de desembre.

Congo

El 21 de gener, l'explosió d'una estació de gas a Goma causada per l'erupció del volcà Nyira-gongo, quatre dies abans, va causar més de 50 morts i una quantitat similar de ferits.

D'altra banda, les columnes de lava que es dirigien cap a aquesta ciutat, que va quedar arrasada en un 40%, van fer que fossin evacuades cap a Ruanda més de 300.000 persones.

Nigèria

Sis dies després, el 27 de gener, centenars de milers de nigerians van haver de fugir de la capital, Lagos, mentre míssils i altres municions de gran calibre, així com boles de foc, s'abatien sobre els edificis, molts d'ells en flames, després de l'incendi d'un important arsenal d'armes de l'Exèrcit. Els 10 milions d'habitants de la capital del país, i en especial els barris de l'entorn del dipòsit,

precipitar per un canal proper a la zona de l'incendi.

Novetats

Serveis Tècnics

Protecció individual

El model Classic-Barcelona, fabricat per Bristol Uniforms (Great Britain), va entrar en servei el primer trimestre de 1997. Es tracta d'un equip de protecció de classe III. Les seves prestacions venen marcades per la norma EN 469, actualment en revisió. Hi ha una contrata de serveis, pel manteniment, neteja i descontaminació.

Jaqueta de protecció:

En aquesta peça s'afegiran tires reflectants dia/nit, atenent el que fixa la normativa europea per a peces d'alta visibilitat. La inscripció "Ajuntament de Barcelona" anirà a la part posterior a l'alçada de les espatlles, en dues línies i sobre fons de material reflectant. La identificació personal anirà a la dreta amb dues línies i a l'alçada del pit. En la primera línia hi constarà la inicial del nom i primer cognom, i en la segona el número de matrícula de l'usuari. A l'esquerra i a la mateixa alçada que la identificació personal, es situaran els distintius de comandament dels diversos usuaris, que aniran fixats amb "velcro", per permetre les tasques de manteniment de la peça.

Pantalons de protecció:

En aquesta peça s'afegiran tires reflectants dia/nit, atenent el que fixa la normativa europea a peces d'alta visibilitat. La identificació personal anirà a la part superior dreta del pantalons de protecció, de manera que quedi tapada per la jaqueta de protecció, dins el solapament mínim exigint per la normativa europea de 30 cm. Es seguiran els mateixos criteris que s'han emprat en la jaqueta.

Jaqueta i pantalons

Descripció de l'EPI

Element tèxtil que protegeix coll, braços, cames i el cos del bomber. Composada de dues peces.

Descripció del producte

Característiques: Impermeable, transpirable, ergonòmic, ignífug.

Jaqueta: Coll alt amb tapeta, puny elàstic amb protector de canell, tancament per cremallera protegida per una tapeta, dues butxaques internes i dues externes, element per a fixar la llanterna. Amb elements reflectants i la inscripció "AJUNTAMENT DE BARCELONA BOMBERS" i la identificació de l'usuari.

Pantalons: Subjecció mitjançant elàstics, reforç de Kevlar a l'alçada dels genolls, elements reflectants i identificació de l'usuari. Per alleugerir-los la protecció s'aconsegueix combinant-los amb els pantalons de parc confeccionats amb Kermel / Viscosa ignífuga 50%.

Descripció dels components

Capa exterior: Nomex Delta-T
Barrera de vapor: Gore-tex
Barrera tèrmica: Fleece
Folre interior: Nomex / Viscosa ignífuga

Homologacions i certificats

EN 469 Roba de protecció per a bombers
EN 340 Roba de protecció. Demandes generals
Test de pluja de W.L. Gore

Materials i equipaments

Parc mòbil

La ciutat de Barcelona manté en el casc antic l'empremta de la seva història i el traçat d'uns carrers no pensats en el seu moment per a la circulació de vehicles amb motor, i menys per als camions de bombers. Aquesta realitat ens porta a buscar els vehicles que siguin adequats per treballar en aquest entorn, i que a més de rapidesa i un mínim de prestacions, ens permetin accedir als carrers "gairebé impossibles".

L'escala lleugera E-16 s'adapta a aquests requeriments, redueix l'abast vertical fins a 18 metres, alçada suficient per arribar fins a una sisena planta, amb l'objectiu de disminuir al màxim les dimensions de l'escala i equiparant les seves capacitats de gir i accés als carrers estrets amb les autobombes lleugeres d'aquest servei. Tot això, mantenint les prestacions de seguretat i rapidesa de les escales de nova generació.

Autoescala automàtica de 18 m

Característiques generals E-16

Model: Mercedes Benz Atego 917 F
Tracció : 4x2
Potència: 170 CV
Pes màxim: 9.500 Kg
Pes real aproximat: 8.100 Kg
Dimensions: Llarg: 7,30 m
 Ample: 2,30 m
 Alçada: 3,05 m
Distància entre eixos: 3,32 m
Diàmetre de gir entre parets: 14,20 m

Característiques escala

Model: Metz DLK-18 PLC
Altura màxima treball: 20 m
Altura màxima pis cistella: 18 m
Abast màxim horitzontal: 15 m (sense persones en cistella)
Càrrega màxima en cistella: 180 Kg (dues persones)
Càrrega en funcions de grua: des de 450 Kg a 0° fins a 1000 Kg a 70°

Àmbit d'aplicació

Vehicle per a intervencions en incendis i salvaments en altura. Per les seves dimensions i facilitat de moviments, especialment dissenyat per a realitzar aquesta funció en carrers estrets.

La nostra ciutat

gaudí 2002

Any Internacional Gaudí

Enguany es compleix el 150è aniversari del naixement de l'arquitecte català més universal. La celebració de l'Any Internacional Gaudí 2002, impulsat per l'Ajuntament de Barcelona conjuntament amb d'altres institucions i entitats, ens permetrà descobrir i redescobrir un geni creatiu, que concentra, sortosament pels barcelonins, la majoria de la seva obra a la nostra ciutat.

L'Any Gaudí, en paraules del seu comissari Daniel Giralt-Miracle, vol ser una oportunitat per "desvetllar l'interès i el coneixement cap a l'obra d'un arquitecte profundament arrelat al seu país, apassionat per la seva professió, i que va saber combinar com ningú l'art i la tècnica".

L'arquitecte, artista, dissenyador, místic i investigador, i, sobretot, gran desconegut Antoni Gaudí, ens ofereix, a Barcelona, la millor selecció de la seva extensa creació, que va molt més enllà de La Pedrera, la Sagrada Família o el Parc Güell.

Exposicions, visites als edificis, simposis, taules rodones i espectacles seran només algunes de les activitats que es desenvoluparan durant aquest Any Internacional Gaudí 2002, conformant la millor oportunitat per conèixer i endinsar-se en l'obra i la personalitat d'aquest avançat al seu temps.

Més informació:
www.gaudi2002.bcn.es

FAHRENHEIT 451

agenda

El temps de Gaudí: arquitectes, ciutats i pensament.

Cicle de conferències que mostra com el pensament i l'arquitectura de Gaudí conviuen amb els de grans figures de l'arquitectura com Berlanga, Sullivan o Lloyd Wright, i Barcelona amb ciutats com París, Viena, Brussel·les i Glasgow. Data: a partir del 1-3-2002 i fins al 30-6-2002. Lloc: Espai Gaudí de la Fundació Caixa Catalunya.

Gaudí i el Parc Güell. Arquitectura i natura.

El Pavelló de l'habitatge del conserge és transformat en Centre d'Interpretació i Acollida, albergant una exposició que explica l'actuació urbanística de Gaudí. Data: a partir del març i durant tot el 2002. Lloc: Pavelló d'entrada al Parc Güell.

La vida a palau: Eusebi Güell i Antoni Gaudí, dos homes i un projecte.

Exposició que recrea els fruits de la relació entre el mecenes i l'arquitecte. Data: del 20-3-2002 al 31-12-2002. Lloc: Palau Güell.

Entendre Gaudí: espai, geometria, estructura i construcció.

Exposició que mostra les formes de Gaudí en tres dimensions i descobreix les originals solucions geomètriques que va formular. Data: del 21-3-2002 al 27-9-2002. Lloc: Saló del Tinell. Museu d'Història de la Ciutat.

Gaudí i Verdaguer. Tradició i modernitat a la Barcelona del tombant de segle.

Exposició celebrada en el marc del centenari de la mort de Jacint Verdaguer i que il·lustra la Barcelona en la qual visqueren l'eclesiàstic i l'arquitecte. Data: del 21-3-2002 al 30-8-2002. Lloc: Museu d'Història de la Ciutat.

Gaudí entorns.

Exposició que mostra una visió del món de Gaudí, recrea ambients, reproduïx obres i presenta documents i obra d'art original de Gaudí i dels seus contemporanis. Data: del 30-5-2002 al 8-9-2002. Lloc: Centre de Cultura Contemporània de Barcelona.

Joan Miró. Sèrie Gaudí.

Exposició que mostra "l'Homenatge a Gaudí" que Joan Miró va fer el 1979 en 21 aigües. Data: del 30-5-2002 al 30-7-2002. Lloc: Fundació Miró.

Gran Festa Gaudí.

Festa de participació ciutadana que se celebra en el punt més àlgid de les activitats de l'Any Internacional Gaudí. Data: 1 de juny del 2002. Lloc: A les obres de Gaudí a Barcelona.

Impacte Gaudí.

Il·lustra la influència de Gaudí en artistes del segle XX, com Juli González, Salvador Dalí, Joan Miró, Leandra Cristófol, Antoni Tàpies, Guinovart, Joan Ponç, Persajourne o Mariscal. Data: del 1-6-2002 al 30-9-2002. Lloc: Centre d'Art Santa Mònica.

L'obrador de Gaudí.

Gaudí i el seu taller.

Exposició que a partir de fotografies i de rèpliques dels instruments d'experimentació que emprà Gaudí, explica la seva manera de treballar i la vessant científica de la seva obra. Data: del 14-6-2002 al 30-12-2002. Lloc: Escoles provisionals de la Sagrada Família.

Gaudí. Art i Disseny.

Exposició que aplega les peces més emblemàtiques i els models més representatius dissenyats per Gaudí, com porcs, reixes, cadires, taules, bancs, reclinatoris, armaris, portes o espells. Data: del 17-6-2002 al 24-9-2002. Lloc: Sala d'Exposicions. Fundació Caixa Catalunya.

Visita a la Casa Batlló.

L'edifici obre les seves portes al públic per primera vegada. Data: durant tot l'any 2002. Lloc: Casa Batlló.

Gaudí Barcelona Bus Turístic.

El Bus Turístic us apropa a les obres de Gaudí i a les exposicions que tenen lloc a la ciutat. Data: a partir del març del 2002. Lloc: a Barcelona.

La Barcelona de Gaudí

Temple de la Sagrada Família (1883-1926)
La Pedrera o Casa Milà (1906-1912)
Parc Güell (1900-1914)
Palau Güell (1886-1888)
Pavellons de la Finca Güell (1884-1887)
El mosaic de l'església parroquial de Sant Pacià (1880)
Jardins de la Torre de Bellesguard (1900-1909)

Jardins de la Casa Vicens (1883-1888)
Casa Batlló (1904-1906)
Col·legi de les Teresianes (1887-1888)
Fanals de la plaça Reial i del Pla de Palau (1878-1879)
Casa Calvet (1898-1899)
Balastrada de la placeta d'Anbau al Parc de la Ciutadella
Porta de la Finca Miralles (1902)

Arxiu

Imatges de la

Bomba de vapor Merrywater, coneguda com "l'anglesa" adquirida per Bombers de Barcelona l'any 1878

Història

Aparell per comprovar mànegues un cop utilitzades,
a principis del segle XX

El dia 30 de gener del 2002, a les 15 hores 40 minuts es va produir una explosió amb esfondrament parcial de l'edifici, causant diverses víctimes

Servei núm. 2.001.284

A les 15 h 40 min del dia 30 de gener del 2002, es reben nombroses trucades alertant d'una violenta explosió en un edifici d'habitatges.

Inicialment s'hi desplacen 2 autobombes, 1 autoescala i 1 ambulància del parc de la Vall d'Hebron; 1 autobomba i 1 ambulància del parc de Sant Andreu; el Cap de Guàrdia i 1 furgó d'apuntaments del parc de l'Eixample.

En arribar, s'observa que s'han esfondrat quatre plantes d'habitatges al núm. 92 del carrer Eduard Toda, amb persones atrapades entre la runa, i afec-

tant, l'ona expansiva, als edificis propers, que presenten la ruptura de diferents parets i trencadissa generalitzada de vidres.

Els veïns que han pogut han evacuat espontàniament, però resta una dona a la cuina del 3r 1a, l'única part del pis que no s'ha ensorrat. Tot seguit es procedeix a rescatar-la, baixant-la per la caixa d'escala i posteriorment és atesa pel Servei Sanitari de Bombers.

Per a prevenir riscos es tallen els subministraments de Gas Natural de les finques 90 i 92, mentre s'avisa a la Companyia per tal que ho faci a tota la zona.

Es demanen reforços que van arribant, en total, 6 autobombes, 3 ambulàncies, 1 autoescala, 1 furgó de salvament, 3 vehicles de comandament i 1

Divisió d'Operacions

serveis destacats

Explos

C/ Eduard Toda, 92

FAHRENHEIT 451

vehicle auxiliar, vehicles que procedeixen de 6 parcs del Servei. Arriben a treballar-hi simultàniament un total de 54 bombers, que es van rellevant.

L'explosió ha provocat la caiguda de les dues façanes de l'edifici i el consegüent esfondrament dels forjats de les 4 plantes, totes elles destinades a habitatges. Després del recompte de la gent evacuada, que ha estat traslladada a una escola propera, es troben a faltar cinc persones. Dues d'elles es localitzen immediatament a la planta baixa, entre la runa. El primer, un home de 65 anys, del pis 1r 1a que té el peu atrapat entre les bigues caigudes i no pot sortir. Després de desenrutar el seu voltant, s'aconsegueix alliberar-lo. Al seu costat s'hi troba el cos sense vida d'un home de 26 anys, del pis baixos 1a, atrapat entre les bigues. Amb ajuda de

coixins pneumàtics es procedeix al seu rescat. A continuació es comencen a sanejar les parts de l'edifici que ofereixen perill de caiguda imminent, bàsicament les dues baranes del terrat que han quedat penjant a banda i banda de la finca, en una amplada d'uns 10 m i presenten esquerdes i desplaçament respecte a la façana. També es sanegen les parets trencades d'un celobert de ventilació, i algunes bigues de formigó armat que pegen de l'armadura.

Quan les condicions de seguretat de l'edifici són acceptables, s'inicien les tasques de desenrutarment per tal de cer-

car les tres persones que falten, traient manualment la runa fins al carrer. A partir d'aquest punt poden actuar les excavadores de Manteniment i Serveis que les dipositen en camions que se les van emportant.

Cap a les 10 h es troba el cadàver d'un home, el del 3r 1a. Més tard, a les 00:50 h es localitza amb vida una dona de 46 anys, del 2n 1a, rescat de la qual s'allarga fins a la 1:03 h. Presenta cremades a la cara, les mans i cames, immediatament és atesa pel 061 i traslladada a l'Hospital de la Vall d'Hebron. Finalment, a les 3:12 h es rescata el cos sense vida d'una altra dona, del pis baixos 1a.

La causa de l'explosió sembla que ha sigut una fuga de gas natural en el pis 2n 1a, la cuina del qual s'ha trobat fora del seu lloc i girada del revés (de cara

sió

La causa de l'explosió sembla que ha sigut una fuga de gas natural

a la paret). Les cremades de la seva estadanta corroboren aquesta hipòtesi, així com l'examen de la caiguda de parets, envans i portes, que apunta que l'ona expansiva procedia d'aquest habitatge.

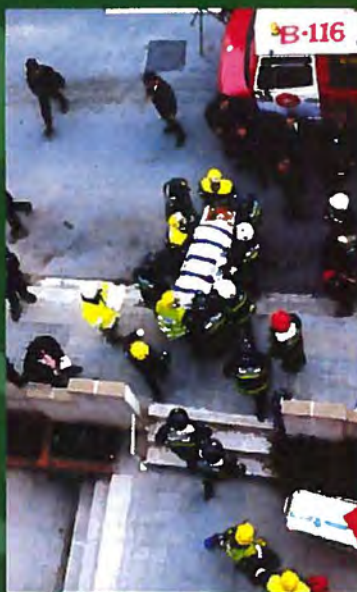
Els danys materials consisteixen en l'esfondrament de quatre habitatges (baixos 1a, 1r 1a, 2n 2a i 3r 1a), danys estructurals a l'edifici, el qual presenta importants esquerdes en un pilar de la façana, així com d'altres esquerdes a la caixa d'escala, que fan que l'immo-ble núm. 92 no pugui considerar-se habitable. També hi s'ha produït caiguda d'envans de l'habitatge 2n 2a del núm. 90, trencament de tots els vidres de les façanes dels núm. 86, 88, 94 i 96, perforacions a la façana dels núm. 86 i 88 i deformació de les persianes metàl·liques dels dos locals de planta semisoterrani.

Les excavadores de Manteniment i Serveis han enderrocat el mur de tancament de les finques respecte a la vorera, per tal de poder accedir al lloc i enretirar la runa.

Les persones afectades són:

Tres morts:

- Un home de 26 anys, èxitus per politraumatisme.
- Una dona de 70 anys, èxitus per politraumatisme.
- Un home de 66 anys, èxitus per politraumatisme.

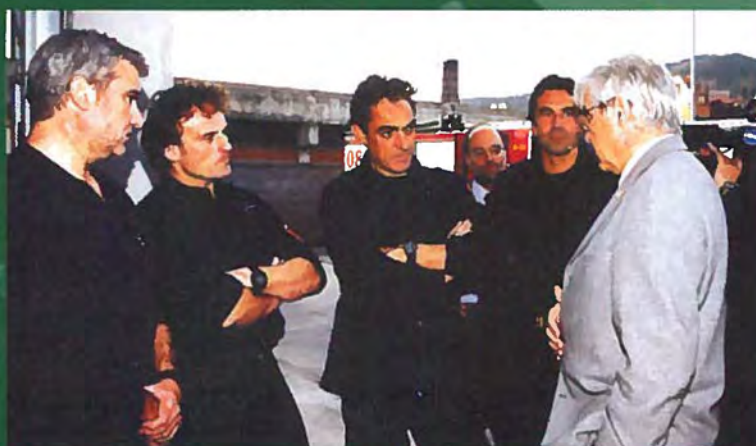
Nou ferits:

- Una dona de 61 anys, amb contusió a la cama esquerra, traslladada pel 061 a l'Hospital de l'Esperança.
- Un home de 27 anys, amb ferides inciso-contuses Ell, traslladat pel 061 a l'Hospital de l'Esperança.
- Una dona de 51 anys, amb ferida inciso-contusa al cap, atesa pel 061.
- Una dona de 68 anys, amb contusions i erosions, atesa pel 061.
- Una dona de 71 anys, amb contusió a mà dreta, atesa i tractada per Bombers a la tenda de campanya del Servei.
- Un home rescatat de les runes, amb politramautismes, atès pel 061.
- Una dona de 64 anys, amb crisi d'angoixa, atesa pel 061.
- Una dona de 70 anys, amb crisi d'angoixa, atesa per Bombers a la tenda.
- Una dona de 46 anys, amb cremades de 2n grau a la cara, mans i cames, atesa i traslladada pel 061 a l'Hospital de la Vall d'Hebron.

L'alcalde felicita als bombers

El 4 de febrer, pocs dies després de l'accident, l'alcalde Joan Clos va visitar les instal·lacions del Parc de Bombers de la Vall d'Hebron, on va felicitar als bombers per la seva actuació.

14 dies després..., explosió al carrer Urgell

Catorze dies després de l'explosió al carrer Eduard Toda, el 13 de febrer, una nova deflagració va destruir un habitatge en un edifici situat al número 84 del carrer Urgell. L'explosió, a causa d'una bombona de gas butà, va causar cremades de segon grau al 25% del cos d'Antoni

Cussó, el veí del 4rt 2a, que va quedar atrapat en caure el sostre que aguantava la terrassa, així com algunes parets i envans.

La resta de pisos del bloc no van patir afectacions greus, però els veïns de l'immoble, una quinzena, van ser allotjats

provisionalment per l'Ajuntament a hotels de la ciutat o van anar a casa de familiars.

Els bombers, desplaçats des del Parc de l'Eixample, van comptar quatre bombones de gas en el pis del veí més afectat que es trobava al llit en el moment de l'accident.

Cau del dels bombers

Properes sortides familiars

Jardins de Mar i Murtra a Blanes

Dia: 22 de maig, sortida 8 h

Preu: 26,00 euros

(inclòs bus al jardí i entrada)

Visita del Jardí botànic Mar i Murtra, als vessants de llevant del morrot de Blanes, d'un excepcional valor científic i pedagògic.

Un petit bus ens puja fins l'entrada del recinte, que permet una agradable i suau passejada en la qual poden admirar-se les més de 3000 espècies de plantes exòtiques que s'hi ha aclimatat, procedents dels diversos continents.

Després dinar a Ca la Maria de Tordera.

Dinar: amanida amb embotit, fideus a la cassola, pollastre rostit amb guarnició. Pa, aigua, vi, cava, postres, cafè i gotes.

Animada sobretaula i tornada a Barcelona.

Set dies a Cantàbria

Dies: 11 a 17 de juny

Preu: 270 euros

(suplement habitació individual,
55 euros)

Dia 11: Sortida cap a Aragó i la Rioja, dinar en ruta i instal·lació a l'hotel, prop de Santander.

Dia 12: Dinar a l'hotel. Visita de Comillas, Santillana del Mar i Coves i museu d'Altamira.

Dia 13: Costa cantàbrica, Santuari de Covadonga. Dinar i visita a Cangas de Onís.

Dia 14: Dinar a l'hotel. Isla i Santoña, Santander, amb Sardinero i palau de La Magdalena.

Dia 15: Unquera, Fuente De, opcional telefèric Pics de Europa. Monestir de Santo Domingo de Liébana. Dinar a Potes i temps lliure.

Dia 16: Matí parc de Cabarceno. Dinar a l'hotel. Tarda San Vicente de la Barquera.

Dia 17: Retorn per Bilbao i Logroño, dinar en ruta, Saragossa, Lleida i Barcelona.

Viatge amb autocar de luxe.
Pensió completa, vi inclòs.

Compreses totes les excursions i visites, excepte jeeps als llacs de Covadonga i el telefèric als Pics d'Europa.

Encara que aquestes sortides les organitzem per als socis i les seves famílies, veurem amb molta il·lusió que s'hi inscriguin els bombers en actiu, i ens complau veure com, alguna vegada, hi venen jubilats no socis.

Si veniu al nostre local social, de dilluns a divendres de 10 a 13 hores, podreu trobar una àmplia informació de cadascuna d'aquestes sortides.

Cooperació i solidaritat

Del 27 de novembre al 13 de diciembre del 2001,

el Ayuntamiento de Barcelona en colaboración con el Ayuntamiento del Hospitalet y de Sant Quirze y diversas entidades, puso en marcha la Caravana solidaria cuyo destino era el país de Senegal

CARAVANA SOLIDÀRIA AL SENEGAL 2001

¿QUÉ ES Y

se establece anualmente, es decir, una vez al año se suministra el material necesario para que los diferentes proyectos específicos que se desarrollan en estas zonas puedan llevarse a cabo.

¿Qué comporta la Caravana solidaria?

La Caravana es el resultado del trabajo desarrollado durante un año en diferentes aspectos, tales como:

- Campañas de sensibilización.
- Búsqueda y mantenimiento de medios de transporte.
- Logística.
- Clasificación y embalaje del material recogido.

¿Cómo lo desarrollamos?

Durante el año se planifican las necesidades en función de los recursos materiales y humanos de que disponemos. Se crea una comisión para los medios de transporte, mecánica y carga de los materiales y una comisión de logística que se ocupa de la colaboración con las diversas ONGs, la clasificación de los materiales, los embalajes y la intendencia. Los vehículos utilizados son camiones 6x6 y Lands Rovers. Se fija una ruta con un tiempo preestablecido y una fecha de llegada a las zonas implicadas, cruzando los

países de Marruecos, Mauritania y Senegal. Cada uno de ellos tiene sus propias características y trámites específicos para la entrada y salida del país, aún así, a pesar de llevar en orden la documentación que se precisa, el paso por los controles no siempre es fácil. Es por ello que se preparan unos books para los controles, que contienen aspirinas, tiritas, colirio y vendas.

Durante el trayecto sólo se detiene la marcha para repostar los camiones y acampar por la noche en el lugar previsto durante el día. Realizamos el desayuno y la comida sobre la marcha y nos mantenemos en contacto con los demás componentes de la Caravana por medio de la radio. Llegamos a conducir de doce a dieciséis horas por terrenos difíciles a través del desierto circulando por pistas y carreteras muy deterioradas.

Lo mejor del trayecto son los paisajes que se atraviesan y las cenas en comunidad. Es la hora del reposo, y a pesar del cansancio acumulado y de las incidencias del día, son momentos en los cuales se comentan las dificultades, se toman decisiones para la ruta del día siguiente, se prepara la cena y se saborea el silencio del entorno.

Por parte de Bomberos de Barcelona participaron Luis Mir como conductor, J. Manuel Toribio como responsable de la intendencia y Montse Gou y Pilar Pulgar, ambas profesionales de la salud, como representantes de la comisión de logística de la expedición, en la cual hicieron efectiva la aportación de material sanitario y escolar.

¿Qué entendemos por Caravana solidaria?

Estamos hablando de un proyecto en el cual se realiza una cooperación con ONGs que llevan a cabo proyectos de sanidad, escolarización y desarrollo de zonas rurales en diferentes regiones de Senegal, donde el transporte de determinados recursos es difícil. El proyecto

FAHRENHEIT 451

Nuestro objetivo final se cumple con la llegada a Thies, región del Senegal donde se inicia el reparto del material transportado. Una gran parte del material sanitario y escolar es entregado por la organización que se ocupa de los niños talibés (niños de la calle) y que se ha ocupado de montar un dispensario sanitario donde los atienden (vacunaciones, curas, enferme-

agua en las casas. Hay que destacar la sensibilización y acogida por parte de la gente del poblado a quienes entregamos material escolar preciso para la escuela, medicación de utilización sencilla, bicicletas como medio de transporte y máquinas de coser para la asociación de mujeres que hay en él.

QUÉ COMPORTA?

dades propias del país, etc.) además de desarrollar proyectos de formación sanitaria dirigidos al personal nativo. De todas maneras, dentro de la región de Thies hay otras organizaciones que realizan proyectos con escuelas y hospitales, y a las que también les hacemos entrega de ordenadores, medicación y material de curas y quirúrgico. Una vez finalizado en Thies nuestro programa, la mitad de la Caravana prosigue hacia el interior muy cerca de la frontera con Mali. Pasada la región de Tambacunda nos adentramos en el interior de la selva

hasta llegar al poblado de Diakha Madina, situado a 12 km de la población más cercana y que carece de elementos tales como luz y

Asimismo iniciamos un trabajo de campo sobre la posibilidad de formar un dispensario en el poblado.

En la actualidad estamos en contacto con la asociación que se ocupa de ello para llevar a cabo este proyecto que permitiría cubrir la necesidad sanitaria observada en la zona.

El fin de la Caravana llega en el momento de embarcar los camiones con destino a Barcelona, realizar un descanso en Dakar y regresar vía aérea. De regreso aquí, el trabajo vuelve a empezar.

Ruta de la Caravana solidària a l'Àfrica occidental 2001

Día 27 de noviembre: Sortida de Barcelona (dimarts entre 12 h i 13 h)

Día 27 de noviembre: València

Día 28 de noviembre: Algesires

Día 29 de noviembre: Tànger

Día 30 de noviembre: Casablanca

Día 1 de diciembre: Agadir

Día 2 de diciembre: Layoune

Día 3 de diciembre: Dakhla

Día 4 de diciembre: Nouadhibou

Día 5 de diciembre: Desert

Día 6 de diciembre: Nouakchott

Día 7 de diciembre: Thies (divendres)

Día 8 de diciembre: Thies / Diakha Madina

Día 9 de diciembre: Thies / Diakha Madina

Día 10 de diciembre: Thies / Diakha Madina

Día 11 de diciembre: Dakar

Día 12 de diciembre: Dakar

Día 13 de diciembre: Tornada a Barcelona (dijous cap a les 9.30 h)

Associació Cultural i Esportiva

Neix l'any 1945 amb el nom de la Penya Burinot. Les primeres activitats de la penya es centren en l'organització de la biblioteca i en la promoció de campionats esportius.

A l'estiu del 1946, la promoció de joves bombers sorgits en aquell moment, demanen permís al llavors Cap de Bombers Sr. Josep Ma Jordán, per organitzar una festa al pati de la caserna central, per a celebrar el primer aniversari de la seva incorporació al Cos. L'èxit d'aquella festa els animà a convertir la penya en la Agrupación Cultural y Deportiva del Cuerpo de Bomberos, popularment coneguda com La Cultural.

A l'any 1947 organitzen un partit de futbol entre veterans i novells i s'inicia un Periòdic mural.

A l'any 1948, el personal contribueix en l'adquisició d'una imatge del patró, que encara es conserva.

A l'any 1949, es confirma l'èxit del festival d'estiu i de la Campanya de Reis.

Al setembre de 1949 es publica el primer número de la revista Alarma.

A principis de 1955 l'Alarma creix en volum i en número de pàgines, i el contingut dels articles la defineixen com una revista especialitzada en els temes d'extinció d'incendis, tot i que manté un to familiar.

Al llarg dels anys, entre les activitats més intenses de La Cultural, cal esmentar les esportives (voleibol, gimnàstica...) que encara avui es conti-

nuen organitzant, i podem dir que al llarg de l'any 2001, les activitats realitzades, s'emmarquen en els següents apartats:

- Voleibol
- Subaquàtiques
- Golf
- Esquí
- Ciclisme
- Futbol sala
- Atletisme

I a més, es continua realitzant la Festa de Reis, i es va participar a diverses seccions esportives de les Olimpíades celebrades a Indianàpolis, i en la realització d'activitats diverses per a recollir fons per a l'acció social humanitària ("Full Monty de Bombers", caseta instal·lada a la Fira d'Abril de Barcelona).

Setmana Blanca

L'Agrupació Cultural i Esportiva del Cos de Bombers de l'Ajuntament de Barcelona, un any més, va organitzar la Setmana Blanca de Bombers, a l'estació d'esquí de Baqueira Beret, entre els dies 13 i 18 de gener del 2002.

Dins d'aquesta setmana, es va organitzar el III Campionat d'Esquí i Snowboard per a Polícies i Bombers gràcies a l'esponsorització del Comitè d'Esports i Oci de l'Ajuntament de Barcelona i l'empresa Ribó. També hi varen col·laborar Intersport La Farga, Head, Nescafé i Red Bull. En el campionat, s'hi varen inscriure uns 175 corredors i a la Setmana Blanca, més de 350 persones, entre polícies i bombers. Cal destacar durant aquesta setmana, la

bona acollida per part de totes les autoritats i els Bombers de la Vall d'Aran.

Podem dir que l'ACE de Bombers de Barcelona ha consolidat la Setmana Blanca i el campionat per a tots els bombers i polícies d'Espanya.

A l'acte de lliurament de les medalles, van participar el director de Bombers Antoni Pallarés i la cap de personal Leonor Garcia.

Des de l'ACE agraïm a tots els qui varen inscriure's i participar a la Setmana Blanca, per la confiança dipositada en la nostra organització i us esperem de nou del 12 al 17 de febrer del 2003.

JOCS MUNDIALS DE POLICIES I BOMBERS

BARCELONA 2003 JULIOL 27-AGOST 03

Tal i com ja va passar amb l'edició d'Estocolm i la d'Indianàpolis, des de l'ACE es canalitzaran les participacions individuals i la dels equips que ho facin en representació dels Bombers de Barcelona.

Malgrat que encara falta temps per a la celebració dels Jocs i que les inscripcions no s'obriran fins el proper mes d'octubre, ja us podeu posar en contacte amb els responsables dels diferents esports per tal d'informar-vos i realitzar, si s'escau, algun tipus de selecció.

Algunes de les competicions més importants que es presenten són:

- Pentatló Policial (Marbella)
- 27 Coppa dell'Amicizia de futbol (Italia)
- 1 Coppa di Calcio 5 (Cesena i Riccione)
- X Campionat multiesportiu (futbolsala, natació, atletisme i tir) (Granada)
- Concentracions motoristes (Barcelona, Madrid, Castelló, Alacant)
- Campionats de Tir (França, Àvila, Salamanca)
- World Indoor Soccer Tournament (Holanda)

Aneu preparant els vostres equips per a participar en aquests Jocs tan emblemàtics!!!

Josep Maria Jordán, nascut a Barcelona l'any 1911 i arquitecte de formació, va entrar al Cos de Bombers de Barcelona l'any 1948 com a cap de zona i des del 1962 fins al 1981, any en què es va jubilar, va exercir com a director, càrrec que ja havia exercit el seu pare. Jordán va mamar "bombers", com diu ell, des que va néixer i durant més de 60 anys va viure -literalment- al Parc del carrer Provença, on s'ha fet aquesta entrevista i on encara continua sentint-s'hi "com a casa". Dues llums al menjador i al rebedor i el so de la "chicharra" s'encarregaven de recordar-li les característiques especials de la ubicació del seu habitatge. L'any 1981 l'Ajuntament li atorgà la medalla d'honor en categoria d'or, però el seu expedient acumula moltes més medalles en forma d'agraïments de ciutadans als qui ell i els "seus" bombers van prestar el seu servei i la seva professionalitat, i el més important, els va salvar la vida.

Què recorda més de l'època en què va entrar a Bombers?

Jo ara sóc molt vell, però aleshores era molt jove al costat dels altres bombers. Estaven molt aferrats a la seva manera de viure i a la seva manera de pensar, en sabien molt més que jo i ho demostraven a la pràctica.

Redacció

Ciutadans amb respo

Què és el primer que li van ensenyar?

En una de les primeres intervencions, recordo que amb el meu pare vam entrar en una botiga de llums on hi havia un foc. El vidre queia fos i la temperatura era altíssima. Un cop acabat l'incendi el meu pare em va dir que pugés a l'altell a veure si el foc s'havia extingit del tot. Vaig pujar-hi i encara no havia fet quatre passes que vaig sortir d'estampida i li vaig dir al meu pare que no podia respirar. Em va contestar que no havia d'haver-hi entrat dret i va afegir: "Això ho he fet per a que quan enviis algú sàpigues què fas".

Bombers de Barcelona feia abans intervencions fora de la ciutat

Recordo que una vegada vam anar a Banyoles. Ens van cridar a les dues del migdia. Em vaig presentar davant l'arquitecte del poble i li vaig preguntar què volien que féssim. Ens va dir que s'havia d'anar a un magatzem de jute i quan un vianant va veure la intervenció vaig sentir que deia que sinó estàvem bojos sabíem molt bé el què ens fèiem. Era un foc poc perillós perquè la teulada ja havia caigut, però va durar molt. L'incendi va ser provocat per un treballador "mig esgarrat" que havien acomiadat. Es veu que ja havia comentat que els deixaria sense feina, però s'hi va "quedar" perquè el foc va córrer molt ràpid. Va voler sortir per la teulada, però no va poder. Va pagar cara la "trastada". També recordo sortides al valle de Escombreras, prop de Cartagena, a Saragossa...

Com recorda les guàrdies?

Quan jo era director tenia un diumenge sí, un no de festa, però els altres dies sempre estava a Bombers. Podia anar al cine o a sopar, però sempre sabien on estava. De vegades mentre baixava l'escala amb la meua dona per anar a sopar, s'encenia la llum, llavors ella tornava a casa i jo me n'anava al foc, és per això que la meua dona sempre havia de dur les claus de casa al damunt. Procuraves atendre la família, però la família amb la que realment convivia eren els bombers.

Quina imatge li ha impactat més de la seva carrera?

D'impactes hi ha molts a la vida i hi ha imatges que frapen. Recordo l'incendi de General Mitre, la imatge de molta gent cridant i a punt de tirar-se. Allà hi va morir algun veí per intoxicació de fum.

Prendre decisions que afecten a la vida de les persones no deu ser fàcil

Hi ha moments molt durs. Recordo que ens van avisar d'un incendi en una urbanització fora de Barcelona on si no anàvem podia haver-hi un desastre. Jo no podia sortir de la ciutat sense permís. Era un dissabte a la nit i ni a l'Ajuntament ni al Govern Civil hi havia ningú. Vaig seure a la butaca i vaig haver de decidir. Si sortia bé tothom ho trobaria bé i si sortia malament... Al final els bombers van anar-hi, però només jo sé com ho vaig passar de malament les hores que van tardar en tornar.

Josep M. Jordán

excap de Bombers de Barcelona

stes

“Els bombers han d'estar una mica bojós”

I quan aquestes decisions afecten a la vida de bombers i companys, tampoc deu ser fàcil

En un incendi de Telefònica a la plaça Catalunya, la situació es complicava per moments i la cúpula estava en mal estat. Un regidor em va dir que evacués Telefònica, però hi havia molts bombers -el foc s'havia d'apagar des de dins- i no em vaig veure capaç de fer-los fora. Vaig preferir pujar a dalt de l'edifici i si queia l'edifici, ja cauríem tots. Al final la cosa va sortir bé, i no va fer falta evacuar l'edifici.

Deu ser dur encarar la mort de companys

En un accident va morir un bomber, li van dir al seu pare, que també ho era, que el seu fill estava a l'hospital i que anés a veure'l. El vaig portar del braç a veure el seu fill mort. Vol situació més trista? Vaig perdre un bomber, però també el fill d'un home que jo m'apreïa molt.

Com recorda la mort de bombers?

Això és el pitjor que et pot passar. Quan moren persones ho sents molt, però si mor un company, ho sents de forma molt propera. De vegades et sap molt greu perquè sembla que es suïcidin, la gent parla molt del foc, però el fum és el que causa més víctimes.

Va haver d'enfrontar-se moltes vegades als bombers per prendre decisions?

Jo sempre parlava amb els bombers i

aleshores decidíem. És curiós, però amb els bombers amb els qui més m'he discutit és amb qui ara sóc més amic.

Quines diferències troba entre els bombers d'abans i els d'ara?

Jo crec, i m'agradaria discutir-ho amb els qui manen ara, que treballen poques hores. No pot ser que estiguin quatre dies sense anar a la feina. Penso que els sindicalistes han de defensar el bomber, però no fer altres coses. També penso que falta motivació i vocació. En canvi, continua havent-hi molt companyerisme.

Creu que els bombers d'ara estan més ben preparats?

Evidentment, estan més ben preparats ara i el material que tenen és millor. I sobretot, ara hi ha molt més interès per la prevenció. En altres temps parlar d'un extintor per una empresa era com un acudit, per això abans teníem molta més feina que ara. La manca d'ignifugació era també un problema.

Com veu la presència de dones en els cossos de bombers?

Jo no n'havia volgut mai cap, no les veia aptes per fer de bombers ni les hi veig gaire ara... No vull dir que no n'hi hagi alguna, perquè hi ha dones que valen per tot. En canvi n'he vist fer de sanitaris i han complert molt bé amb la seva feina.

Per què creu que els bombers són tan apreciats pels ciutadans?

La meua satisfacció és que la ciutat ens estima molt perquè la medalla de la ciutat la va promoure Radio Nacional amb la pressió de la gent, que va pagar les medalles, i això que els ciutadans ens trucaven per moltes "bestieses"... Me'n recordo que havien trucat per dir que hi havia un escapament d'aigua i que s'ofegaven des d'un quart pis, jo els contestava: "De moment, obrin la porta i així no s'ofegaran, ja venim..."

Com creu que evolucionarà la professió de bomber?

No ho sé, perquè estem en una època tècnica i la tècnica resol moltes coses, però, i és clar, es deshumanitza una mica la feina. Els bombers de Barcelona tenen ara molta menys feina perquè a Barcelona hi ha poca indústria i la que hi ha és en fàbriques amb moltes mesures de prevenció, igual que a les cases.

Quines qualitats destacaria del bomber com a professional i com a persona?

Jo diria que, sobretot, cal que els bombers siguin una mica bojós.

Finalment, què recorda de les imatges dels incendis del 11 de setembre?

Aquella gent va morir sabent el què es feia, els bombers anaven a treure gent. Va ser impressionant l'impacte de l'avió i pensar que aquella gent es quedaria allà perquè no podrien treure-la...

FLAMMA

Vehicle per a intervencions amb matèries perilloses J-15

En el marc del conveni entre l'Ajuntament i el Port de Barcelona, pel qual s'estableix l'adquisició a càrrec del port d'una sèrie de vehicles específics per aquesta àrea d'intervenció i la seva cessió d'ús a Bombers de Barcelona, s'ha rebut a les instal·lacions del Port-Zona Franca, el vehicle especial J-15 per a intervencions en matèries perilloses (N.B.Q.).

Aquest vehicle portacontenidors, fabricat a Alemanya per l'empresa Ziegler, segons les directrius que estableix la norma DIN 14505, incorpora a més del contenidor especial NBQ, una ploma i una caixa de càrregues que proporcionen gran polivalència al vehicle.

Els nous materials que incorpora el contenidor, amplien el camp de resposta de bombers. La societat, cada vegada més, demana actuacions que a més de vetllar pels interessos de les persones -prioritaris en el cas de les nostres intervencions- contemplin els

aspectes de salvaguarda del medi ambient, com a patrimoni de la humanitat.

Amb aquesta unitat, bombers dona un pas endavant en aquesta direcció, en incorporar a més dels elements necessaris per a la salvaguarda de vides als accidents amb mercaderies perilloses, un conjunt de nous útils orientats a la protecció del medi ambient, que permeten el confinament, la reducció, i anul·lació de vessaments perillosos, i per tant, la disminució del seu impacte ambiental.

Des de bombers tenim un nou repte per davant: treure el màxim partit a aquesta unitat. **Ho aconseguirem !!**

Curs a Moreton

Del 13 al 25 de gener i del 17 de febrer a l'1 de març s'han portat a terme les primeres edicions del Curs de Direcció i Control de Sinistres per a Comandaments del Cos de Bombers de Barcelona al The Fire Service College de Moreton, Anglaterra.

El Fire College de Moreton va ser creat a finals de la segona guerra mundial amb la missió de formar els comandaments de Bombers anglesos, i per fer-ho, es van aprofitar les instal·lacions d'un dels camps d'aviació utilitzats per al RAF. A la instal·lació, que ha estat qualificada com a modèlica per tots els que l'han visitat, hi ha tot tipus d'escenaris per simular interven-

cions reals a vaixells, trens, avions, edificis comercials, habitatges, etc.

Aquesta nova experiència ha estat molt profitosa, ja que aporta una nova visió dels aspectes de seguretat i control de sinistres.

RADIOS

Reportatge a **El País Semanal**

El País Semanal publicava el passat diumenge 17 de febrer un extens reportatge dedicat als bombers. Sota el títol "Héroes a 90 grados", l'article destacava les peculiaritats de la nostra tasca així com la gran vocació i companyerisme existent entre els que ens dediquem a aquesta professió. A través del relat de diferents episodis d'incendis viscuts pels nostres col·legues de Saragossa, Madrid i

Barcelona -com és el cas del nostre company Ramon Valdes- pretenien donar a conèixer la quotidianitat d'una activitat lligada al risc i el perill.

EP[S]

Sicur 2002

Una representació de Bombers de Barcelona, entre ells el seu director, Antoni Pallarès, va assistir entre els dies 26 de febrer i el 1 de març al 13è Saló Internacional de Seguretat que es va celebrar a FERIA de Madrid.

Entre els diferents sectors representats, tots ells relacionats amb la seguretat, a Sicur hi eren presents aquells que tenen a veure amb els riscos naturals i nuclears, els incendis o els transports i la circulació.

Estada dels bombers de Martorelles al Parc de Bombers de l'Eixample

Des de finals del mes de novembre, es troben entre nosaltres realitzant les pràctiques d'ingrés 20 bombers del recentment constituït Cos de Bombers de l'Ajuntament de Martorelles. La idea inicial dels responsables de l'Ajuntament que ens varen sol·licitar aquesta col·laboració, era que la seva estada es perllongués fins a finals de desembre, però arribat aquest moment se'ns va demanar de fer una pròrroga, que vàrem acceptar.

Com és habitual a "la casa", els bombers varen ser molt ben rebuts. I estem segurs, tenint en compte la seva bona disposició, que tant la formació que han rebut com l'aprenentatge que representa la pròpia convivència, han contribuït a formar uns bons professionals. Cal dir que per part nostre hem d'agrair l'entrega i entusiasme que han demostrat durant aquesta estada.

Convocades 30 noves places de bombers

El passat mes de gener van ser aprovades per l'alcaldia les bases per a la convocatòria de 30 noves places de bombers del Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament de l'Ajuntament de Barcelona. El procediment selectiu, al que s'han presentat més de 300 aspirants, s'allargarà prop d'un any i consta de diverses fases. En la fase d'oposició es duran a

terme diverses proves psicotècniques, de coneixements i físiques, mentre que en la fase de concurs s'avaluaran els diferents mèrits aportats pels candidats com són titulacions acadèmiques, nàutiques, de conducció i d'altres títols com el de cabussador o socorrista a més de l'experiència prèvia com a bombers. Després del reconeixement mèdic, els aspirants hauran de supe-

rar finalment un curs de formació a l'Escola de Bombers de Catalunya així com un període de pràctiques al Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament.

Aquesta convocatòria, llargament reivindicada per Bombers de Barcelona, suposarà un important reforç a la seva actual plantilla i contribuirà al rejuveniment de la mateixa.

Humor

per David Zapater

Jocs MUNDIALS DE POLICIES//BOMBERS BARCELONA 2003

PRESÈNCIA AL SALÓ DE LA INFÀNCIA I DE LA JOVENTUT

Durant la darrera edició del Saló de la Infància i de la Joventut, que es va realitzar des del 26 de desembre del 2001 al 4 de gener d'enguany, els **Jocs Mundials de Polícies i Bombers** hi varen estar presents amb un estand en el qual s'hi trobaven representats tots els cossos de seguretat que participen en l'organització d'aquests Jocs (Guàrdia Urbana i Bombers de Barcelona, Guàrdia Civil, Cos Nacional de Policia, Mossos d'Esquadra i Bombers de la Generalitat).

Per tal d'engrescar als nens i nenes que s'acostaven, es va organitzar un concurs de dibuix relacionat amb els bombers i els policies. Si teniu nens i volen participar en aquest concurs, envieu els vostres dibuixos amb les vostres dades personals a:

**Concurs de dibuix
WP&FG Barcelona 2003**
Ausiàs Marc, 56, pral
08010 Barcelona

Entre tots els dibuixos sortejarem entrades per a la inauguració dels Jocs, samarretes i gorres dels Jocs i estoigs de retoladors Milan Megacolor.

PARTICIPACIÓ ALS Jocs MUNDIALS DE POLICIES I BOMBERS BARCELONA 2003

Malgrat que el període d'inscripció no s'iniciarà fins a setembre-octubre d'enguany, us adjuntem la relació definitiva d'esports per tal de què us pugueu anar preparant.

1 Atletisme	34 Muster
2 Badminton	35 Natació
3 Basquetbol (3x3)	36 Natació en mar obert
4 Basquetbol (5x5)	37 Orientació
5 Biatló	38 P.A.P.
6 Billar	39 P.C.Pistol(Center fire)
7 Bitlles	40 Pentatló policial
8 Boxa	41 P.P.C.
9 BTT	42 Pesca
10 Ciclisme	43 Petanca
11 C. camp a través	44 Piragüisme
12 Dards	45 Polsos
13 Decatló	46 Press banca
14 Escacs	47 Pujada d'escales
15 El bomber més fort	48 Rem
16 El + fort segueix	49 Rem d'interior
17 Equitació	50 Rifle curt
18 Estirar de la corda	51 Rifle d'aire
19 Esquaix	52 Rugbi
20 Ferradures	53 Skeet
21 Futbol	54 Submarinisme
22 Futbol-sala	55 Taekwondo
23 Golf	56 Tennis
24 Halterofília	57 Tennis taula
25 Handbol	58 Tir amb arc
26 Heptatló	59 Trap
27 Hoquei gel	60 Triatló
28 Judo	61 Vela
29 Karate	62 Voleibol
30 Lluita	63 Voleibol platja
31 Mitja maratò	64 Waterpolo
32 Motociclisme	65 Windsurfing
33 Motocross	

Aviat estaran a la vostra disposició la reglamentació general i la corresponent a cadascuna de les especialitats esportives en el nostre web:

www.2003wpfg.org

Per qualsevol aclariment o per rebre el llibre d'inscripció, envieu les vostres dades a:

info@2003wpfg.org

o bé per fax al:

932 289 882

Recordeu que les nostres oficines estan a:

Carrer Lleida, 30

mou-te **B** per internet

Pacte per la Mobilitat
Barcelona

www.bcn.es/infotrans

fitxes col·leccionables

nous materials i equipament

Jaqueta i pantalons

Descripció de l'EPI

Element tèxtil que protegeix coll, braços, cames i el cos del bomber. Composada de dues peces.

Descripció del producte

Característiques: Impermeable, transpirable, ergonòmic, ignífug.

Jaqueta: Coll alt amb tapeta, puny elàstic amb protector de canell, tancament per cremallera protegida per una tapeta, dues butxaques internes i dues externes, element per a fixar la llanterna. Amb elements reflectants i la inscripció "AJUNTAMENT DE BARCELONA BOMBERS" i la identificació de l'usuari.

Pantalons: Subjecció mitjançant elàstics, reforç de Kevlar a l'alçada dels genolls, elements reflectants i identificació de l'usuari. Per alleugerir-los la protecció s'aconsegueix combinant-los amb els pantalons de parc confeccionats amb Kermel / Viscosa ignífuga 50%.

Descripció dels components

Capa exterior: Nomex Delta-T
Barrera de vapor: Gore-tex
Barrera tèrmica: Fleece
Folre interior: Nomex / Viscosa ignífuga

Homologacions i certificats

EN 469 Roba de protecció per a bombers
EN 340 Roba de protecció. Demandes generals
Test de pluja de W.L. Gore

Autoescala automàtica de 18 m

Característiques generals E-16

Model: Mercedes Benz Atego 917 F

Tracció : 4x2

Potència: 170 CV

Pes màxim: 9.500 Kg

Pes real aproximat: 8.100 Kg

Dimensions: Llarg: 7,30 m
 Ample: 2,30 m
 Alçada: 3,05 m

Distància entre eixos: 3,32 m

Diàmetre de gir entre parets: 14,20 m

Característiques escala

Model: Metz DLK-18 PLC

Altura màxima treball: 20 m

Altura màxima pis cistella: 18 m

Abast màxim horitzontal: 15 m (sense persones en cistella)

Càrrega màxima en cistella: 180 Kg (dues persones)

Càrrega en funcions de grua: des de 450 Kg a 0° fins a 1000 Kg a 70°

Àmbit d'aplicació

Vehicle per a intervencions en incendis i salvaments en altura. Per les seves dimensions i facilitat de moviments, especialment dissenyat per a realitzar aquesta funció en carrers estrets.

imatge de la història

imatge de la història

